

THE ARAB-ISRAELI ARMISTICE AGREEMENTS

FEBRUARY-JULY 1949

Ralph Bunche (August 07, 1904 - December 09, 1971)
(1971 באוגוסט, 09 דצמבר, 1904 - 07 באוגוסט, 1971)

אפיק נאשאי
afik News

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 419: 07 אוגוסט, 2024
Issue 419: August 24, 2024

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון

The Bi-Weekly Professional Magazine of Afik & Co, Attorneys and Notary

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

Afik & Co. marks the date of birth of American diplomat Ralph Johnson Bunche (August 07, 1904 - December 9, 1971), who mediated the armistice agreements between the State of Israel and the Arab states in the Israeli War of Independence and is the recipient of the Nobel Peace Prize for 1950 for this work. He is the first black Nobel laureate and the first person of African descent to be awarded a Nobel Prize.

אפיק ושות' מציינת את יום הולדתו של הדיפלומט האמריקאי ראלף ג'ונסון באנץ' (07 אוגוסט, 1904 - 09 דצמבר, 1971) שתיאר את הסכמי שביתת הנשק בין מדינת ישראל למדינות ערב במלחמת העצמאות והינו חתן פרס נובל לשלום לשנת 1950 על פועלו זה. הוא האדם השחור הראשון שזכה בפרס נובל וגם הראשון ממוצא אפריקאי שקיבל פרס זה.

1. "אני מצטער דייב, אני חושש שאני לא יכול לעשות זאת" / עו"ד עדי מרכוס

I'm sorry Dave, I'm afraid I can't do that / Adi Marcus, Adv.*

מאמר בנושא הרגולציה האירופאית בנושא טכנולוגיית בינה מלאכותית שנכנסה לתוקף ב-01.08.2024 ובפועל משפיעה על כל חברה טכנולוגית ברחבי העולם שמפעילה טכנולוגיות מבוססות בינה מלאכותית. את המאמר כתבה עו"ד עדי מרכוס ממשד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a419>

An article on the European regulation on artificial intelligence technology that came into effect on 01.08.2024 and in practice affects every technology company around the world that operates AI-based technologies. The article was written by attorney Adi Marcus of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a419>

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. צד לנאמנות שאינו חתום על מסמכי הקמת הנאמנות לאו דווקא יהיה כפוף לתניית שיפוט בלעדי בהם

העליון: לא ניתן לחסום את דרכו של בעל זכות גישה לערכאות באמצעות תניית שיפוט זר אליה הוא לא הסכים במפורש. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/16675>

A party to a trust who is not a signatory to the trust constitutional documents will not necessarily be subject to an exclusive jurisdiction clause therein. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16676>

ב. אין די בסמכות חתימה בלעדית בכדי להיחשב כבעל שליטה לצרכי הרמת מסך

מחוזי ים: לעניין בעל שליטה בחברה ממנו ניתן לגבות ישירות חוב ארנונה של החברה, נקבע כי עליו להחזיק ב-25% מהזכויות להון המניות, הון הצבעה, לרווחים או לזכות למנות מנהל ואין די בהיותו מורשה חתימה פורמלי בלבד. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/16678>

Being a sole signatory of a company is not enough to be considered as having control for the purposes of piercing the veil of incorporation. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16679>

ג. צלם לא יזכה לפיצוי בשל העתקת תמונה אם נעשה בה שימוש הוגן ולא ניתן היה לאתר זהותו בזמן אמת
השלום יום: כאשר בעל זכות היוצרים אינו ידוע או לא אותר, מותר לעשות שימוש ללא מתן קרדיט, בין היתר, אם המשתמש פעל בשקיפה סבירה לגילוי או לאיתור בעל זכות היוצרים ביצירה, לפי העניין, לפני השימוש. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16680>

A photographer might not be compensated for copying its photo if it was fairly used and its identity could not be traced in real time. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16681>

ד. שימוש מסחרי ביצירה שלא שולמו בגינה תמלוגים לא יכסה תחת הגנת "שימוש הוגן"
שלום פ"ת: הגנת שימוש הוגן נבחנת על פי מטרת השימוש; ככל שמדובר בשימוש מסחרי, תיגבר הנטייה שלא להכיל את ההגנה. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16682>

A commercial use of a work without paying royalties will not be deemed fair use. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16683>

ה. פתיחה בהליכי גירושין אינה מבטלת צוואה הודדית
מחזי נוף הגליל-נצרת: ביטול צוואה הודדית יכול להיעשות רק באמצעות הודעת ביטול בכתב של הצוואה ההודדית; פתיחה בהליכי גירושין אינה עונה על דרישה זו. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16684>

Initiation of divorce proceedings does not annul of a mutual will. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16685>

ו. שיק שניתן לביטחון להבטחת תשלום צד ג' יכובד גם אם מושך השיק מצוי בסכסוך עם צד ג'
השלום אשקלון: שיק ביטחון הוא שיק על תנאי ועל המתנגד לאכיפתו להראות מהם תנאי העסקה במסגרתה ניתן השטר וגם את העדר זכאותו של מחזיק השיק לפרוע את השטר בשל אי התקיימות התנאי. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16686>

A check given as security to secure payment to a third party will be honored even if a dispute exists between the drawer of the check and the third party. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16687>

ז. הצגה של אדם באופן משפיל לגבי מינו או מיניותו עשויה להיחשב הטרדה מינית גם אם מטרתה סאטירית
מחזי ת"א: התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו, תהווה הטרדה מינית זאת בבחינת הנסיבות בהן נאמרו האמירות והצדדים המעורבים. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16688>

Presenting a person in a degrading manner as to its sex or sexuality may be deemed sexual harassment even if its purpose was satirical. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16689>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. **למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>**

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have.

For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

I'm sorry Dave, I'm afraid I can't do that/Adi Marcus, Adv.

מאמר בנושא הרגולציה האירופאית בנושא טכנולוגיית בינה מלאכותית שנכנסה לתוקף ב-01.08.2024 ובפועל משפיעה על כל חברה טכנולוגית ברחבי העולם שמפעילה טכנולוגיות מבוססות בינה מלאכותית. את המאמר כתבה עו"ד עדי מרכוס ממשרד אפיק ושות'. עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטי אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיזוג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנלר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. את המאמר ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a419>

An article on the European regulation on artificial intelligence technology that came into effect on 01.08.2024 and in practice affects every technology company around the world that operates AI-based technologies. The article was written by attorney Adi Marcus of Afik & Co. Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com) who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a419>

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. צד לנאמנות שאינו חתום על מסמכי הקמת הנאמנות לאו דווקא יהיה כפוף לתניית שיפוט בלעדי בהם

רע"א 1091/24 ע"ד גיא יובל נ' ז'ק הנרי ויגודצקי, 16.07.2024, בית המשפט העליון, כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

אדם התקשר בעל פה עם שני עורכי דין ישראלים בהסכם לפיו הם יטפלו בהמרת מטבעות הביטקוין שבבעלותו לאירו, יחזיקו את הכספים שיתקבלו לאחר ההמרה בנאמנות, ויעבירו אותם לחשבונו על פי דרישה, בניכוי עמלה בגין טרחתם. עורכי הדין הקימו נאמנויות בסינגפור לשם ההחזקה בנאמנות של מטבעות הביטקוין שיקבלו, וכן של מטבעות האירו לאחר המרתם, ולשימוש בכספים אלה כפי שיוורה להם הלקוח, כאשר במסמכי הקמת הנאמנות נכללה תניית שיפוט זר הקובעת כי כל סכסוך יתברר בסינגפור. לאחר שכ-26 מיליון אירו הומרו מביטקוין לאירו והועברו לחשבונותיהן של הנאמנויות הסינגפוריות, ולאחר שאותו אדם - הנהנה - נראה נעצר בגרמניה ולדבריו גם העביר עוד כ-80 מיליון אירו לשליטת עורכי הדין, הגיש נגדם תביעה בישראל אך הם טענו שקיימת תניית שיפוט בלעדית בסינגפור.

בית המשפט העליון דחה את טענת הנאמנים שיש להעביר את הדיון לסינגפור וזאת בשל העדר הסכמת הלקוח לתחולת תניית השיפוט הזר. עצם קיומה של תניית שיפוט זר אינו מפקיע את סמכותם של בתי המשפט בישראל לדון בתובענה אולם בית המשפט יטה, ככלל, לכבד הסכמים הכוללים תניות שיפוט כאמור ולא ייתן ידו להפרת הסכמים אלה. בעוד שתניית שיפוט זר עשויה לחול גם ביחס לצדדים שלישיים שאינם צד ישיר להסכם נשוא התביעה, הרי שהיכולת למנוע באמצעותה מבעל זכות גישה לערכאות לצורך מימוש זכותו, מותנית בכך שאותו בעל זכות הוא צד להסכם שבו נקבעה תניית סמכות השיפוט הבלעדית הזרה. כאן, הלקוח הכיר אמנם בהתחייבויות הנאמנים המופיעות במסמכי הקמת הנאמנות אך לא הסכים במפורש לתניית השיפוט הזר המופיעה שם. משכך, הלקוח אינו צד לתניית השיפוט הזר והנאמנים אינם יכולים למנוע ממנו מלהתדיין בפני הערכאה המוסמכת בישראל.

A party to a trust who is not a signatory to the trust constitutional documents will not necessarily be subject to an exclusive jurisdiction clause therein

A man entered into an oral agreement with two Israeli lawyers according to which they will handle the conversion of the Bitcoins he owns into euros, hold the funds received after the conversion in trust, and transfer them, after deducting their commission, to his account upon demand. The lawyers formed trusts in Singapore for the purpose of holding in trust the Bitcoin they will receive, as well as the Euro coins after their conversion, and for using these funds as the client instructs them, when the trust's constitutional documents included a foreign jurisdiction clause stating that any dispute will be resolved in Singapore. After about 26 million euros were converted from Bitcoin to euros and transferred to the accounts of the Singapore trusts,

and after the same person - the beneficiary - was apparently arrested in Germany and according to him also transferred another 80 million euros to the control of the lawyers, he filed a lawsuit against them in Israel but they claimed that there is an exclusive jurisdiction clause in Singapore.

The Supreme Court rejected the trustees' contention that the procedure should be held in Singapore due to the lack of consent by the client to the applicability of the foreign jurisdiction clause. The mere existence of a foreign jurisdiction clause does not limit the authority of the Israeli Courts to hear the claim, however, the Court will, as a rule, tend to respect agreements that include such jurisdiction clauses and will not lend its hand to breaching of these agreements. While a foreign jurisdiction clause may also apply in relation to a third party who is not a direct party to the agreement which is the subject of the lawsuit, the ability to prevent by it, a right holder from appealing to Courts is conditional upon the right holder's being a party to the agreement in which such exclusive jurisdiction clause was established. Here, while the client admittedly acknowledged the undertakings by the trustees, which were stipulated in the trust constitutional documents, he did not consent to the foreign jurisdiction clause stipulated therein. Therefore, the client is not a party to the foreign jurisdiction clause and the trustees cannot prevent him from appealing to a competent Court in Israel.

ב. אין די בסמכות חתימה בלעדית בכדי להיחשב כבעל שליטה לצרכי הרמת מסך

ת"א 24885-09-21 ערית ירושלים נ' קלה, 22.07.2024, בית המשפט המחוזי בירושלים, כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

לאחר שבעל השליטה הוכרז כפושט רגל, ביקשה העירייה לגבות את חובות הארנונה שלה ישירות מאישתו, שהיתה מורשית חתימה יחידה בחברה וזאת באמצעות הליך הרמת מסך.

בית המשפט דחה את טענת העירייה, תוך שקבע שהאישה אינה בעלת שליטה בחברה. כאשר לחברה פרטית חוב ארנונה בגין נכס שאינו משמש למגורים והחברה פורקה או שלא נותרו בידיה אמצעים לפרעון החוב – רשאית הרשות המקומית לגבות את החוב ישירות מבעל השליטה בחברה. לעניין זה הוגדר כבעל שליטה מי שמחזיק ב- 25% מהזכויות להון המניות, הון הצבעה, רווחים או זכות למנות מנהל בחברה. כאן, מדובר במי שלא היתה בעלת מניות או נושאת משרה בחברה, אך עקב ההתדרדרות שחלה בעסקי בעלה, נאותה לסייע לו על ידי ביצוע פעולות טכניות שונות בחברה ולשם כך, מונתה כמורשית חתימה. עם זאת, בפועל, סמכותה כמורשית חתימה התמצתה להכנת תלושי שכר וחתימה על שיקים. כללן של פעולות אלו נעשו ללא הפעלת שיקול דעת על ידה אלא על פי הוראות שניתנו לה בעוד שהיא אינה מעורבת בצדדים המהותיים של ניהול החברה כלל. משכך, האישה אינה עומדת בתנאים הנדרשים לצורך הגדרתה כבעלת שליטה בחברה ולא ניתן לחייבה בתשלום חובות הארנונה שלה.

Being a sole signatory of a company is not enough to be considered as having control for the purposes of piercing the veil of incorporation

After the controlling shareholder was declared bankrupt, the municipality sought to collect the company's city tax debts directly from his wife, who was the sole signatory in the company, by piercing the corporate veil.

The Court rejected the municipality's contention and held that the wife did not have control over the company. When a private company has a city tax debt for a property that is not used for residences and the company has dissolved or lacks the means to pay off that debt - the municipality may collect the debt directly from the person who has control over the company. For this matter, having 'control' requires owning 25% of the rights to the share capital, voting capital, profits or the right to appoint a manager. Here, the wife who was not a shareholder or an officer in the company, rather due to the decline of her husband's business, agreed to assist him by performing various technical tasks in the company, and was therefore nominated as signatory. However, in practice, her authority as a signatory was limited to preparing pay checks and signing checks and all these actions were done without her exercising any discretion but strictly pursuant to the instructions given to her while she was not involved in the material aspects of running the company. Therefore, the wife does not meet the conditions required for being defined as having control over the company and cannot be required to pay the company city tax debt.

<p>ג. צלם לא יזכה לפיצוי בשל העתקת תמונה אם נעשה בה שימוש הוגן ולא ניתן היה לאתר זהותו בזמן אמת</p>	<p>ג.</p>
<p>ת"א 11222-03-23 יעל ויילר ישראל נ' דוד אסף, 18.07.2024, בית משפט השלום בירושלים, כב' השופט מוחמד חג' יחיא</p>	
<p>היסטוריון העתיק תמונה מאתר אינטרנט שיתופי והעלה אותה לבלוג שלו, המשמש ללימוד ומחקר, ללא מתן קרדיט ליוצר, מאחר שהתמונה הועלתה תחת שם משתמש פיקטיבי. רק לאחר תקופה ארוכה, פנתה אשה שהציגה עצמה לראשונה כצלמת התמונה ודרשה לקבל פיצוי בין היתר בשל אי קבלת קרדיט.</p> <p>בית המשפט דחה את התביעה לקבלת פיצוי בגין זכויות יוצרים, בין היתר, מאחר ונעשה בתמונה שימוש הוגן ומאחר שלא ניתן היה לאתר את היוצר במאמצים סבירים. זכות יוצרים ביצירה מעניקה הזכות הבלעדית לעשות שימוש ביצירה או בחלק מהותי ממנה. ככל שנעשה שימוש הוגן ביצירה כדוגמת לימוד עצמי, מחקר, ביקורת ועוד, ניתן לעשות שימוש גם ללא קבלת רשות בעל זכות היוצרים וללא תשלום תמורה. לצד זאת, עומדת ליצר הזכות המוסרית שנועדה להבטיח ליוצר, כי יצירתו תיוחס לו "בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין". כאשר בעל זכות היוצרים אינו ידוע או לא אותר, מותר לעשות שימוש ללא מתן קרדיט, בין היתר, אם המשתמש פעל בשקידה סבירה לגילוי או לאיתור בעל זכות היוצרים ביצירה, לפי העניין, לפני השימוש. כאן, טרם העתקת התמונה ההיסטוריון פעל בשקידה סבירה כדי לאתר את בעל הזכויות, אך החיפוש הוביל אותו למשתמש פיקטיבי חסום והוא לא יכול היה לדעת מי היוצר של התמונה בעת פרסומה. רק לאחר פניית הצלמת, לכאורה, הוא למד על זהותה והסיר מיד את התמונה מהבלוג שלו. בהתחשב בכך שהתמונה הועלתה מלכתחילה לבלוג בתחום ההיסטוריה, המשמש למטרה מדעית-מחקרית וללא כוונת רווח, הרי שנעשה שימוש הוגן ביצירה וממילא אין מקום לתשלום פיצוי.</p>	
<p>A photographer might not be compensated for copying its photo if it was fairly used and its identity could not be traced in real time</p>	
<p>A historian copied a photo from a collaborative website and uploaded it to his blog, which is used for study and research, without crediting the creator, as the photo was uploaded under a fictitious username. Only after a long period of time, a woman who identified herself for the first time as the photographer of the photo, sought compensation, <i>inter alia</i>, for not receiving credit.</p> <p>The Court rejected the claim for copyright infringement, <i>inter alia</i>, because the photo was fairly used and the creator of the photo could not be located with reasonable efforts. Copyright in a work grants the exclusive right to use the work or a substantial part thereof. As long as the work is used fairly, such as self-study, research, criticism, etc., it can be used even without obtaining the permission of the copyright owner and without consideration. Alongside this, the creator has the moral right that is intended to guarantee the creator, that his creation will be attributed to him "to the extent appropriate under the circumstances of the matter". When the copyright owner is unknown or is not located, it is permitted to use without giving credit, <i>inter alia</i>, if the user acted with due diligence to discover or locate the copyright owner of the work, as the case may be, before use. Here, before the photo was copied, the historian tried with due diligence to locate the rights owner, but the search led him to a blocked fictitious user and he could not know who the creator of the photo was when it was first published. Only after the alleged photographer contacted him did he learn of her identity and immediately removed the photo from the blog. Considering that the photo was initially uploaded to a blog in the field of history, for a scientific-research purpose and without profit, it was fairly used and there is no room for payment of compensation.</p>	
<p>ד. שימוש מסחרי ביצירה שלא שולמו בגינה תמלוגים לא יכסה תחת הגנת "שימוש הוגן"</p>	
<p>ת"א 14839-05-20 תל"י - חברת התמלוגים של יוצרי הקולנוע והטלוויזיה בישראל בע"מ נ' עיריית פתח תקווה, 15.07.2024, בית משפט השלום פתח-תקווה, כב' השופט נחום שטרנליכט</p>	
<p>תל"י – חברת התמלוגים של יוצרי הקולנוע והטלוויזיה בישראל - טענה, כי עיריית פתח תקווה הפרה את זכויות היוצרים שלה כאשר הקרינה שלושה סרטים מבלי ששילמה לה תמלוגים: האחד הוקרן בחינם במרכז נוער, והשניים האחרים הוקרנו לקהל הרחב בתמורה ל-30 ₪.</p> <p>בית המשפט קבע, כי ההקרנה במרכז הנוער חוסה תחת הגנת "שימוש הוגן" וביחס לשני הסרטים האחרים הופרה זכות היוצרים של תל"י. להגנת "שימוש הוגן" שני תנאים מצטברים – מטרה והוגנות. על השימוש ביצירה להיות לשם אחת מהמטרות הקבועות בחוק או מטרה דומה להן. ככל שהשימוש נכנס בגדרי אותן מטרות, נבחנים אופיו השימוש, היקף השימוש, השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה, וכיוצ"ב. בנוסף, ככל שמדובר בשימוש מסחרי, תיגבר הנטייה שלא להכיל את ההגנה. כאן, ההקרנה במרכז הנוער בוצעה לשם תכלית חברתית חשובה, כאשר לנוכח כמות הצופים מדובר בחשיפה מינימלית של היצירה שלא הופק ממנה רווח ולכן מתקיימת ההגנה ביחס להקרנה זו. ביחס לשתי ההקרנות האחרות, מדובר בהקרנות שנועדו לקהל הרחב ושהעירייה הפיקה מהן רווח כך שמדובר בשימוש מסחרי. לפיכך, ההגנה לא חלה על שתי ההקרנות האחרות.</p>	
<p>A commercial use of a work without paying royalties will not be deemed fair use</p>	
<p>Tali - the royalty company of the filmmakers in Israel - contended that the Petah Tikva Municipality infringed upon its copyright when it screened three films without paying royalties: One was screened for free at a youth center, and the other two were screened to the general public for ILS 30.</p> <p>The Court held that the screening at the youth center was protected under the "fair use" defense but in relation to the other two films, Tali's copyright were infringed upon. The defense of "fair use" entails two cumulative conditions - purpose and fairness. The use of the work must be for one of the purposes stipulated in the law or a similar purpose. To the extent that the use falls within the scope of the same purposes, the</p>	

nature of the use, it's scope, it's effect on the value of the work and its potential market, etc., are reviewed. In addition, the more the use is a commercial one, the greater the tendency not to apply the defense. Here, the screening at the youth center was carried out for an important social purpose, when the number of viewers created a minimal exposure of the work from which no profit was made and thus the defense should be applied. In relation to the other two screenings, these are screenings intended for the general public and from which the municipality made a profit, so it is deemed a commercial use. Therefore, the defense does not apply to the other two screenings.

ה. פתיחה בהליכי גירושין אינה מבטלת צוואה הדדית

עמ"ש 12539-05-23 א.מ.נ' מ.מ. ואח', 31.01.2024, בית דין המשפט המחוזי בנף הגליל-נצרת, כב' השופטים תמר נסים שי, ערפאת טאהא, עינב גולומב

זוג ערך צוואה הדדית, הקובעת בין היתר, כי עם פטירת מי מהם יעבור עזבונו לבן הזוג הנותר. מספר שנים לאחר עריכת הצוואה ההדדית פתחה האישה בהליך גירושין אך נפטרה לפני סיומו. לאחר פטירתה גילה בעלה כי לאחר עריכת הצוואה ההדדית ערכה המנוחה צוואה נפרדת ובה לא הורישה לו דבר, וזאת מבלי להודיע לו על ביטול הצוואה ההדדית.

בית המשפט קיבל את טענת הבעל וקבע כי הצוואה המאוחרת בטלה, והצוואה ההדדית עודנה בתוקף וזאת היות והמנוחה לא הודיעה לו במפורש על ביטולה. ביטול צוואה הדדית יכול להיעשות רק באמצעות הודעת ביטול בכתב של הצוואה ההדדית. תכלית הדרישה, כי צד המעוניין לבטל את הצוואה ההדדית יודיע על כך באמצעות מסירת הודעת ביטול מפורשת בכתב, היא להגן על אינטרס ההסתמכות של הצד השני על הצוואה ההדדית ולהבטיח קיומה של וודאות אצלו בנוגע למצבה של הצוואה ההדדית. כאן, מדובר במי שהסתירה במכוון את עריכת הצוואה המאוחרת מבעלה בעת עריכתה, והמשיכה בהסתרה זו עד לפטירתה, למעלה משנתיים לאחר מכן. פתיחה בהליך גירושין אינה מקיימת או מחליפה את דרישת ההודעה המפורשת בכתב ומשכך, הצוואה ההדדית תקפה ומחייבת ואילו הצוואה המאוחרת בטלה.

Initiation of divorce proceedings does not annul of a mutual will

A couple made a mutual will, in which, among other things, each bequeathed its estate to the surviving spouse. A few years later the wife initiated divorce proceedings but passed away prior to their conclusion. Only after her passing did the husband discover that after making the mutual will the deceased made a separate will in which she bequeathed him nothing, all without informing him of the annulment of the mutual will.

The Court accepted the husband's claim and held that the later will is void and the mutual will is still valid, all due to the deceased not providing him with an annulment notice. Nullifying a mutual will can only be made by the delivery of a nullification notice of the mutual will to the other party. The reasoning behind requiring the annulling party to notify the other by delivering an explicit written notice is to protect the other party's interest in relying on the mutual will and to ensure the existence of certainty for him regarding the status of the mutual will. Here, one party deliberately chose to conceal the drafting of a later will from the other at the time of its drafting and continued this concealment until her death, over two years later. Initiating divorce proceeding does not meet nor come in lieu of the requirement to furnish an annulment notice and hence, the mutual will is valid and binding, while the later will is null and void.

ו. שיק שניתן לביטחון להבטחת תשלום צד ג' יכובד גם אם מושך השיק מצוי בסכסוך עם צד ג'

תאד"מ 4466-04-22 נ.י. עשוי שיווק בע"מ נ' גורן, 21.07.2024, בית משפט השלום באשקלון, כב' הרשמת הבכירה עידית כלפה

ספק חומרי בניה קיבל לידי שיק לביטחון שנועד להבטיח תשלום מוצרים וסחורות שהוזמנו על ידי קבלן עבור לקוח שביקש לרכוש מוצרים בהקפה. בשל סכסוך עם הקבלן, הלקוח סירב לכבד את השיק.

בית המשפט דחה את התנגדות הלקוח וקבע כי החוב יפרע באמצעות השיק שנמסר לביטחון. שיק ביטחון הוא תשלום על תנאי ועל המתנגד לאכיפתו להראות מהם תנאי העסקה במסגרתה ניתן השטר וגם את העדר זכאותו של מחזיק השיק לפרוע את השטר בשל אי התקיימות התנאי. כאן, השיק נועד לשמש כאמצעי ביטחון להבטחת רכישות שבוצעו תחת כרטיס שנפתח ללקוח המאפשר רכישה בהקפה. הלקוח העניק לקבלן הרשאה לא מוגבלת למשיכת סחורה אשר סופקה באתרי השיפוץ של הלקוח. הלקוח לא מסר הוראה להפסיק לספק את הסחורה בשום שלב ואף מסר מעת לעת אישורים למשיכת הסחורה. הסכסוך המשפטי שנוצר בין הקבלן לבין הלקוח אינו נוגע לספק (שהוא צד ג', שקיבל את שיק הביטחון) אשר סיפק את הסחורה כדין, לכן יש לכבד את השיק שניתן לביטחון.

A check given as security to secure payment to a third party will be honored even if a dispute exists between the drawer of the check and the third party

A supplier of construction materials received a security check intended to secure payment of products and goods ordered by a contractor for a customer who requested to purchase them in credit. Due to a dispute with the contractor, the client refused to honor the check.

The Court rejected the client's objection and held that the debt will be covered by the check given as a security. A security check is a conditional payment and the person opposing its enforcement must show the terms of the transaction under which the check was issued and also the holder's lack of power to use the check to pay off the debt due to the non-fulfillment of the condition. Here, the check was intended to be used as a security measure to guarantee purchases made under the customer line of credit. The customer granted the contractor unlimited permission to order and receive goods that were provided at the customer's

construction sites. The customer did not give an instruction to stop delivering the goods at any stage and even periodically gave approvals to the goods collection. The legal dispute that arose between the contractor and the customer does not concern the supplier (who is a third party who received the security check) who duly supplied the goods, therefore the check issued for security must be honored.

ז. הצגה של אדם באופן משפיל לגבי מינו או מיניותו עשויה להיחשב הטרדה מינית גם אם מטרתה סאטירית

ת"א 34583-08-21 כרמלה מנשה נ' רדיו הצפון החזקות בע"מ, 22.07.2024, בית משפט מחוזי תל אביב יפו, כב' השופט אליהו בכר

במסגרת תכנית רדיו סאטירית הייתה פינה קבועה בה הופיע חיקוי של עיתונאית מפורסמת במסגרתה נרמז כי היא צורכת סמים, כמו גם הצגתה באופן נלעג תוך שימוש במילים וביטויים בעלי אופי מיני. בית המשפט קיבל את התביעה, בין השאר בשל הטרדה מינית. החוק מגדיר הטרדה מינית ככל אחד ממעשים אלה: התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו או פרסום תצלום סרט או הקלטה באופן מבזה מינית. עם זאת, גם אם ההתנהגות הינה מבזה או משפילה, עדיין יש לבחון את הנסיבות בהן נאמרו האמירות ואת הצדדים המעורבים. כאן, הוקדשה פינה קבועה בתוכנית במשך תקופה לעיתונאית, הוצגו חיקויים אשר הציגו אותה כמי שהינה אובססיבית לקיום יחסי מין ועישון סמים ובכולם קיימות רמיזות ברורות לכך שאת חומרניה העיתונאיים היא משיגה באמצעות קיום יחסי מין עם בעלי תפקידים צבאיים בכירים. בבחינת נסיבות העניין, ההתייחסות מכוונת לעיתונאית ועל כן לא ניתן להגדירה כסאטירה. בשל קיצוניות נסיבות המקרה יש לראות בהתנהלות המגישים ובעלי התחנה כהטרדה מינית והם חויבו בפיצוי והחזר הוצאות משפטיות בסך 600,000 ש"ח.

Presenting a person in a degrading manner as to its sex or sexuality may be deemed sexual harassment even if its purpose was satirical

As part of a satirical radio show, there was a repeating gig of an imitation of a famous journalist, in which it was implied that she consumes drugs, as well as presenting her in a mocking manner using words and expressions of a sexual nature.

The Court accepted the lawsuit including due to sexual harassment. Israeli law defines sexual harassment as any one of these acts: contemptuous or humiliating treatment directed at a person in relation to his gender or sexuality or publication of a photo, film or recording in a sexually degrading manner. However, even if the behavior is degrading or humiliating, the circumstances in which the statements were made and the parties involved must still be reviewed. Here, a repeating gig in the show was dedicated for a while to a certain journalist and it included impersonations depicting her as someone who is obsessed with having sex and smoking drugs and in all of such there are clear hints that she obtains her journalistic materials by having sex with senior military officials. Considering the circumstances of the matter, the reference is aimed at a journalist and is therefore not to be deemed as satire. Due to the extreme circumstances of the case, the behavior of the presenters and the station owners should be deemed sexual harassment and they were ordered to compensate the journalist and pay legal fees of ILS 600,000.

בסרט הקלאסי "2001: אודיסאה בחלל" (1968), טוענת בינה מלאכותית בשם האל כי "אף מחשב מסוג זה מעולם לא עשה טעות או סילף מידע. אנחנו תחת כל הגדרה – חסינים ולא יכולים לטעות", כמה דקות לפני שהיא מתחילה להביא למותם של האסטרונאוטים. ב"שליחות קטלנית" (1984), הבינה המלאכותית סקיינט מנהלת מלחמת חורמה נגד שארית האנושות בניסיון לחסל אותם. אולם, מה אם הייתה בידינו הדרך להבטיח שסקיינט לא תיוולד לעולם או שהאל לא תוצב לעולם על ספינת חלל? הרגולציה החדשה של האיחוד האירופי לעניין בינה מלאכותית לאו דווקא תציל את האנושות (ונודה, שאם כן אז זה יהיה סרט מדע בדיוני משעמם במיוחד), אולם היא שואפת, לפחות בבסיסה, לאפשר לעסקים לזהות בינה מלאכותית "מסוכנת" ולהגביל את יכולתה להתפתח ולנוע בשוק ללא פיקוח.

הרגולציה, אשר טיוטה שלה פורסמה עוד במאי 2024¹, ואשר נכנסה לתוקף לבסוף ב-01 אוגוסט, 2024, שואפת ליצור גבולות אתיים ושקיפות בנושא השימוש בבינה מלאכותית ולהחיל את הגבולות כאמור בצורה אחידה בכל העולם, כפי שרגולציות הפרטיות של האיחוד (GDPR) השפיעה על כלל העולם. כך, הרגולציה מוחלת לא רק על כל עסק בתחום הבינה המלאכותית באיחוד אלא גם על כל עסק בעולם, המשווק או מפעיל את מוצריו הכוללים בינה מלאכותית, ברחבי האיחוד.

הרגולציה נוקטת גישת "הערכת סיכונים" המסווגת את מערכות הבינה המלאכותית ל-4 דרגות סיכון: בלתי סביר, גבוה, מוגבל ומינימלי. במסגרת הסיווג כאמור, מערכות המאפשרות למפעיל לנצל בינה מלאכותית למטרות שאינן אתיות, למשל, מסווגות כסיכון בלתי סביר. כך, למשל, מערכות שבנויות כדי לנצל חולשות של אנשים כתוצאה מגיל או מגבלה פיזית, מערכות שמנצלות מידע ביומטרי לצורך קיטלוג לפי דת, גזע או מין או מערכות שאוספות תמונות מהאינטרנט או ממצלמות אבטחה למאגר שישמש לזיהוי פנים. פעולות אלה, המהוות רשימה סגורה, אסורות וחברה העומדת מאחורי מערכת כזו חשופה לקנסות של עד 35 מיליון יורו או 7% מרווחי החברה השנתיים, הגדול מביניהם.

לעומת זאת, סיווג בסיכון גבוה אינו מונע שימוש אך דורש רישום במאגר האיחוד האירופאי והצבת חסמים, מערכות ניהול סיכונים ופיקוח אנושי, שנועדו לפקח על המערכת ולוודא שלא תצא מכלל שליטה או תממש את הסיכון. במערכות בסיכון מוגבל ההגבלות והדרישות פחותות בהרבה ומרבית הדרישות נוגעות לשקיפות וגילוי נאות. במערכות בסיכון מינימלי, אשר נתפסות כמערכות בינה מלאכותית כלליות יותר המסוגלות למספר גדול של מטרות, החוק מתיר אותן לרוב ללא התייחסות ומשאיר אותן לחסות תחת חקיקה מקומית או אירופאית אחרת.

הבעיה היא כמובן שמערכות הבינה המלאכותית, מעצם הגדרתם, הן מערכות לומדות ומתפתחות. קיימת סבירות גבוהה שהרשימה הסגורה שמציגה הרגולציה לעניין מערכות בסיכון בלתי סביר תהא לוקה בחסר באופן משמעותי עוד מספר שנים כשהתפתחות טכנולוגית תאפשר ותציף בעיות אתיות מהותיות שהחוק אינו צופה. בנוסף, גם ההגדרה של מערכות בסיכון גבוה היא אמורפית ומקשה על חברות בסיווג נכון של המערכות המופעלות על ידם, מעבר לכך שלא תמיד ניתן לצפות מלכתחילה את הסיווג של המערכת המפותחת. כך יכולה חברה למצוא עצמה מפתחת מערכת בינה מלאכותית ומשקיעה כספים ומשאבים ניכרים, רק כדי לגלות בסוף הדרך שהמערכת שפותחה נופלת נחשבת בסיכון בלתי סביר (ולו רק בגלל שיכולה לבצע אילו מן הדברים המנויים ברגולציה, אפילו אם הוא משני למטרות המערכת) ועל כן לא יכולה לפעול או נדרשת להשקיע עוד כספים ומשאבים בהוספת חסמים והליכי בדיקה בשל הסיווג כמערכת סיכון גבוה.

החוק לא נועד לחול במלואו באופן מיידי ונותן לוח זמנים, הפרוס על פני 5-6 שנים, לתחולת החוק בשלבים. כך, למשל, דרישות השקיפות מיועדות ליישום בשנה הראשונה אולם דרישות אופרטיביות של פיקוח אנושי במערכות סיכון גבוה נדרשות ליישום רק תוך שנתיים ויותר. ועדיין, המדובר בלוח זמנים נוקשה ובהגדרות מסובכות ורגישות, המחייבות כל חברה בתחום לבצע במיידית בדיקה משפטית וטכנית מדוקדקת של הערכת סיכונים ותכנון עתידי על מנת לוודא עמידה בדרישות בבוא העת וחשוב שהדבר ייעשה בשיתוף עורכי דין בעלי הבנה של התחום הטכנולוגי ושל הרגולציה החדשה.

* עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטים אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיוזג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנלר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

¹ <https://he.afiklaw.com/articles/a391>

I'm sorry Dave, I'm afraid I can't do that/Adi Marcus, Adv.*

In the classic film "2001: A Space Odyssey" (1968), Hal9000, the artificial intelligence system contends: "No 9000 computer has ever made a mistake or distorted information. We are all, by any practical definition of the words, foolproof and incapable of error", just before it goes on to systematically kill the astronauts. In "Terminator" (1984), the artificial intelligence Skynet wages a war of attrition against the remainder of humanity in an attempt to eliminate them. What if we had a way to ensure that Skynet would never be born or HAL would never be placed on a spaceship? The new European Union regulation regarding artificial intelligence will not necessarily save humanity (and we admit, if it did so, it would make for a particularly boring science fiction movie), but it aims, at least at its core, to allow businesses to identify "dangerous" AI and limit its ability to develop and move freely in the market without Supervision.

The regulation, a draft of which was published back in May, 2024¹, and which finally entered into force on August 1, 2024, aims to create ethical and transparent limits on the use of AI and to apply the aforementioned limits in a uniform manner throughout the world, as the EU's privacy regulation (GDPR) affected the entire world. Thus, the regulation is applied not only to every business operating in the field of AI in the EU, but also to every business in the world, which markets or operates products which include AI, throughout the EU.

The regulation takes a "risk assessment" approach that classifies AI systems into 4 levels of risk: unreasonable, high, limited and minimal. Within this classification, systems that allow the operator to utilize AI for non-ethical purposes, for example, are classified as an unreasonable risk. Thus, for example, systems built to usurp people's weaknesses as a result of age or physical limitations, systems that use biometric information to catalog people under religion, race or gender, or systems that collect images from the Internet or from security cameras to create a database that will be used for facial recognition. These actions, which constitute a closed list, are prohibited and the company behind such a system may be subject to fines of up to EUR 35 million or 7% of the company's annual profits, whichever is greater. Classification as a high-risk does not prevent use, but requires recording in the EU's database and placement of barriers, risk management systems and human supervision, all designed to monitor the system and ensure that it does not get out of control or realize the inherent risk. In limited risk systems, the restrictions and requirements are considerably less strict, mainly requiring transparency and disclosure. Minimal Risk systems, seen as more general AI systems capable of a large number of purposes, are left without reference and subjects them to other local or European legislation.

The issue is, of course, that AI systems, by their definition, are learning and evolving systems. There is a high probability that the unreasonable risk closed list will be significantly lacking in a few years when technological development will allow and flood essential ethical issues that the law does not anticipate. In addition, the definition is essentially amorphous, in a manner that may make it difficult for companies to correctly classify the systems operated by them. Moreover, the classification of the developed system cannot always be expected from the beginning. A company may find itself developing an AI system and investing considerable funds and resources only to find out at the end of the road that the developed system is now defined as of unreasonable risk (if only because it can perform some of the things listed in the regulation, even if secondary to the real system goals) and therefore cannot operate or is required to invest more funds and resources in adding barriers and inspection procedures due to the classification as a high risk system.

The law is not intended to fully apply immediately and sets a schedule of 5-6 years for the application. e.g., the transparency requirements are implemented in the first year, but operative requirements of human supervision for high risk systems received a two or more years grace. Nevertheless, this is a rigid schedule and complicated and sensitive definitions, which require every company in the field to promptly carry out a careful legal and technical review of risk assessment and appropriate future planning, in order to ensure compliance with the requirements when the time comes and it is vital that this be done in cooperation with lawyers who understand the field of technology and the new regulation.

*Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com) who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com.

¹ <https://he.afiklaw.com/articles/a391>